

Via Mosana 2012

Van Visé naar Dinant

09 t/m 13 april 2012

Via Mosana.

Algemeen voorwoord.

Jef en ik hebben besloten ook de weg naar Santiago vanuit Nederland compleet te maken. In Nederland hebben we het Pieterpad, het Pelgrimspad en het Grenslandpad gewandeld. De lengte vanaf Amsterdam naar Fisterra is ruim 3100 kilometer. Deze afstand leggen we meerdere etappes af.

De volgende route hebben we gevolgd:

- 2010 / 2011:	Pelgrimspad van Amsterdam naar Visé in België:	ca. 460 km
-2012:	Via Mosana van Visé naar Namen:	ca. 145 km
-2013:	Namen naar Vezelay:	ca. 687 km
-2011 / 2013:	Via Lemovicensis van Vezelay naar St. Jean Pied de Port:	ca. 960 km
-2006:	Camino Frances van St Jean Pied de Port naar Santiago:	ca. 760 km
-2006:	Camino Fisterra van Santiago naar Fisterra:	ca. 90 km

Totaal ca.3102 km

Het waren prachtige wandelingen door Nederland, België, Frankrijk en Spanje.

Overall ontmoeten we aardige mensen, die vrijwel altijd erg behulpzaam zijn. We hebben wel mee gemaakt, dat we de verkeerde kant werden opgestuurd, maar dat was zelden.

We hebben veel mooie natuur gezien in voorjaar en najaar, maar ook mooie cultuur.

Over het algemeen zijn de te bewandelen paden en wegen redelijk gemarkeerd. Heel vaak waren de schelpjes, wit-rode blokjes en gele pijlen onze leidraad.

Meestal hebben we routebeschrijvingen en kaartjes gebruikt. De beschrijvingen waren vaak in het Spaans, Engels, Duits of Frans, maar we zijn nooit zodanig verdwaald, dat we geen uitweg meer zagen.

De paden en wegen zijn niet altijd geplaveid. Ook de modderpaden waren onderdeel van de route, maar ook asfalt. Dit kwam voor ons gevoel te vaak voor.

Ook pittige bergen hebben we moeten bewandelen. Met name de Pyreneeën, de berg naar Cruz de Ferro en de Cebrero, maar ook de vele heuvels in België, Frankrijk en Spanje hebben de nodige zweetdruppels gekost.

Dag 1. Maandag 12 april 2012. Visé – Angleur: 25 km.

Onze trein vertrekt om 8.00 uur in Etten-Leur.

Het is vandaag 2e paasdag. Dat is de reden, dat we zo laat kunnen vertrekken.

Ik neem afscheid van Corrie en we zijn weg.

Om over te stappen in Tilburg, Eindhoven en Maastricht hebben we steeds slechts enkele minuten.

Het gaat goed.

Om 10.45 uur arriveren we Visé.

Visé was ook het eindpunt van het Pelgrimspad, dat we vorig jaar hebben afgerond.

Het is een miezerig weertje. We doen de overtrek over onze rugtas en houden de poncho bij de hand.

Om 11.00 uur vertrekken we.

Buiten het station zien we meteen de eerste aanwijzingen.

Het zijn stickers met gele schelpen op een blauwe achtergrond. Ook zijn wit/rode blokjes aangebracht voor de GR5.

Iets verder staat het monument van de Boogschutter van Visé.

We lopen meteen langs de Maas. Deze rivier zal ons de komende dagen regelmatig vergezellen.

Iets verder staat aan de boulevard een groot monument van de verzetsstrijder.

Als we Visé uit lopen, lopen we door troosteloze straatjes, afgewisseld door straten met mooie huizen.

We lopen richting Richelle.

Het blijft miezerig weer. We worden niet nat, maar we blijven ook niet droog.

We lopen langs het gehucht Richelle en passeren het kasteel van Argenteau. Het ligt vrij ver van de weg achter een afgesloten hekwerk.

Dan komen we langs de kapel van Wixhou. De kapel is gesloten.

Dan de route maar vervolgen. Tot nu zijn de aanwijzingen erg goed.

We moeten flink dalen. Een man, die we tegen komen, wenst ons "bon courage".

Het is nu regelmatig klimmen en dalen. Het is een goede training voor

mei, als Jef en ik de Camino del Norte in Spanje gaan lopen.

Er zijn hier ook geverfde gele pijlen aangegeven op bomen. Ook zien we wit/gele stickers met de tekst GR5. We lopen veel over paden tegen hellingen van de heuvels.

Na verloop van tijd zien we geen markeringen met schelpen meer. We twijfelen of we niet verkeerd zijn gelopen.

Bij een huis bel ik aan en vraag waar we zijn. We zijn in Saive. Dat is toch wel een paar kilometer van de route. De man wijst ons de weg richting Jupille sur Meuse.

De markeringen met wit/rode blokjes van andere routes maakt het voor ons niet duidelijk. Ze staan in meerdere richtingen.

De gehuchten, waar we door komen hebben geen plaatsnaamborden.

Ik laat een auto stoppen en vraag weer de richting naar Jupille sur Meeus. De vrouw zegt, dat het nog wel 10 kilometer is. We zijn helemaal verkeerd.

De man wil ons wel met de auto terug naar de route brengen. We zijn er blij mee.

Om 14.30 uur zijn we in Jupille en daar vervolgen we de route met de markeringen met schelpen.

We lopen weer langs de Maas richting Luik.

In Luik volgen wij de route naar de St. Jacobskerk.

Het is een mooie en grote kerk. Het is wel jammer, dat de kerk midden tussen de andere gebouwen staat. Hierdoor is de buitenzijde maar gedeeltelijk goed te bezichtigen.

De kerk is gewijd aan zowel Jacobus de Meerdere als Jacobus de Mindere. Jef en ik krijgen een rondleiding door de kerk. De rondleiding duurt erg lang. We onderbreken de rondleider, want we moeten verder. We willen om ca. 17.00 uur in de B&B zijn. Het is intussen helemaal droog geworden. Soms schijnt zelfs de zon. We volgen weer de schelpen. Het is nog ca. 5 kilometer naar Angleur. We lopen weer langs de Maas verder. Na enkele kilometers vragen we naar de straat van de B&B. Het duurt even eer we iemand treffen, die de straat kent. Daarna moeten we nog een paar keer vragen, maar we komen steeds dichterbij de B&B.

Om
17.00
uur
bellen
we aan.
George

doet open. Het is een oudere man met een vriendelijke uitstraling.

Hij zegt meteen, dat hij kunstenaar is op alle gebied. Vandaar het staartje in zijn haar. Het is te zien. Hij schildert vooral schilderstukken, die betrekking hebben op de pelgrimage naar Santiago.

Hij vraagt wat we willen drinken. Ik wil graag koffie. Dat wil hij niet. In België drinkt men bier en geen koffie. Dan maar een

Belgisch biertje.

In zijn huis kunnen we eten, maar slapen moeten we in een gebouw in de buurt.

Hij brengt ons naar het gebouw. Het is een gebouw waarvan een gevel blauw en groen is geschilderd met blokjes van plaatsen waar Jacobskerken, onderweg naar Santiago, staan.

Het gebouw, waar wij verblijven, heeft hij ook zelf gebouwd. Het zijn appartementen, waarvan er een is ingericht voor pelgrims.

Op de wanden van de onderdoorgang hangen schilderijen met de logo's van de Jacobsverenigingen van de landen in Europa.

Jef en ik hebben een tweepersoonskamer. Het ziet er redelijk schoon uit.

Om 19.30 uur kunnen we bij George gaan eten. Hij kookt zelf voor ons.

Het is een leuke avond. We eten heerlijk en George kan goed vertellen en heeft een rijke levenservaring.

Zijn eerste vrouw is gestorven door een auto-ongeluk, zijn tweede vrouw is overleden aan een hartstilstand. Hij had van elke vrouw vier kinderen. Bovendien had hij nog twee aangenomen kinderen. Dus totaal tien.

Hij heeft veel gestudeerd en is afgestudeerd

als ingenieur. Hij heeft veel verschillende beroepen uitgeoefend. Hij heeft zelfs 4 jaar in de mijnen gewerkt.

Hij is 80 jaar oud nu en gaat in september te voet de Ruta la Plata lopen.

Voor het eten moeten we een fles champagne (blanc de blanc) drinken. Daarna trekt hij nog een fles wijn open.

Het eten smaakt verrukkelijk. Hij kan geweldig koken.

Na het eten zet hij een fles sterke drank (40% alcohol) op tafel. Hij zou het leuk vinden, dat we dronken werden, maar zover laten we niet komen. We drinken twee kleine glaasjes.

Om ca. 22.00 uur gaan we naar "ons" huis.

=====

Dag 2. Dinsdag 10 april 2012. Angleur – Esneux: 25 km (15 km)

Tijdens het ontbijt heeft George het weer erg druk over zijn werkzaamheden als artiest en organisator van allerlei evenementen met Kerst en Pasen.

In 2013 bestaat zijn refuge 10 jaar. Hij wil dan alle pelgrims uitnodigen, die bij hem gelogeerd hebben. Dat zijn er ca. 500.

Ik krijg een Engels ontbijt. Eieren met spek. Jef eet een sneetje brood, want hij heeft nog hoofdpijn van de sterke drankjes van gisteravond.

George wil ons door de stad begeleiden naar de route.

Om 8.00 uur vertrekken we. We lopen door de stad naar de route.

Om 8.30 uur arriveren we bij de route.

We moeten meteen via een steile trap omhoog. Het is heel erg. Direct bij het begin van de dag.

Het weer is een beetje miezerig. Je wordt er niet meteen nat van, maar toch....

We komen op een pad tegen een helling. Als we naar beneden kijken, zien we Angleur en Luik liggen.

Het is een mooi gezicht.

Plotseling zien we in de verte iemand zwaaien. Het is George. Hij weet natuurlijk waar wij langs lopen. Wat is het toch een leuke man.

Na ca. 30 minuten zien we bij een splitsing geen markeringen meer. Jef gaat linksaf en ik rechts.

Na 10 minuten zie ik een aanwijzing. Op dat moment belt Jef. Ik loop terug tot ik Jef weer zie en gaan we samen verder. Wat kan een mobile telefoon toch gemakkelijk zijn.

Het klimt en daalt steeds. We halen onze stokken tevoorschijn en lopen verder met de stokken.

Ca. 30 minuten later zouden we langs een universiteitsgebouw moeten komen en even later langs een golfterrein. Niets te zien.

We komen in het dorp Sart Tilman. Als ik aan iemand vraag waar we heen moeten, blijkt, dat we ver van de route af zijn.

De mensen wijzen ons de weg naar de route. Er moet iets niet kloppen, want we kunnen niet ver van de route zijn of de beschrijving klopt niet.

De meesten maken ons niet veel wijzer.

We dwalen ca. 2 uur zonder iets op te schieten, zelfs het tegendeel. Mensen sturen ons een bepaalde richting uit. Als we na 2 kilometer nog eens vragen, worden we teruggestuurd. Bij een rotonde vragen we het nog eens. Deze mensen zeggen, dat we weer terug moeten en door te lopen tot aan de rivier de Ourthe. Dat zou ca. 3 kilometer zijn. Deze rivier kunnen we dan volgen tot Esneux.

Na ca. 3 kilometer komen we in het plaatsje Tilff en langs de Ourthe. Het is nu ca. 12.30 uur. We zijn vanaf 10.00 uur slecht 3 kilometer verder. Bijna 2,5 uur verloren.

We lopen over een ravel (fietspad in België) langs de Ourthe

naar Esneux. Het is nu nog ca. 12 kilometer.

Het weer is wisselend. Langs de rivier is het pad vrij vlak.

We passeren de plaatsjes Hony en Mary.

We zien veel watervogels op de Ourthe, zoals zwanen, ganzen, eenden, waterhoentjes, etc. Het is aan het hanengedrag te zien, dat het voorjaar is.

Het is even leuk, maar het wandelen langs een rivier gaat snel vervelen.

We rusten onderweg een paar keer, want het gedoe is ons niet in de koude kleren gaan zitten.

Om 16.00 uur zijn we in Esneux.

Bij het toeristenbureau winnen we informatie in over de mogelijkheden tot overnachten.

We kunnen terecht in een Chambres d'Hôtes. De naam is Les Gallinantes. Het is niet ver lopen.

Het is een goed hotel en de kamer is erg netjes. Wij zijn de enige gasten.

Na het douchen gaan we eerst eten aan de Avenue. Het gedoe heeft ons hongerig gemaakt.

We eten pasta met witlof en spekjes. Het smaakt goed.

Daarna gaan we de route voor morgenvroeg opzoeken. Als we er aankomen, zien we dat er weer markeringen staan.

We gaan terug naar het hotel en gaan onze werkzaamheden doen.

Om 19.30 uur ben ik klaar met schrijven. We lezen nog wat en om ca.

21.00 uur gaan we naar bed.

Het was vandaag een vervelende dag. De aanwijzingen zijn soms goed, maar soms houdt het ineens op. Heel vervelend. Vandaag hebben we ca. 25 kilometer gelopen en maar 15 kilometer gevorderd.

Ik hoop, dat het morgen beter wordt, anders ga ik mopperen op de Belgen.

=====

Dag 3. Woensdag 11 april 2012. Esneux – Huy: 33 km.

Om 7.45 uur kunnen we ontbijten. Als we klaar zijn, vraag ik aan de gastvrouw hoe laat de bakker open is.

Ze zegt, dat we het brood en beleg, dat over is wel mogen meenemen. Dat is aardig.

Om 8.15 uur vertrekken we.

Om 8.30 uur zijn we weer op de route.

We zien weer de eerste markeringen van George. George vertelde ons, dat hij de markeringen heeft aangebracht van Visé tot aan Huy. Als we onderweg klachten hebben, geven we George maar de schuld.

We lopen meteen de bossen in. In ons routeboek staat, dat we eerst de GR57 en de GR576 moeten volgen.

Het is vanaf het beging flink klimmen. Esneux ligt in een dal.

We komen op een splitsing. De GR57 gaat naar links en de GR576 gaat naar rechts, evenals de markeringen van de Via Mosana.

Het is goed weer en we trekken al snel onze jassen uit. De zon schijnt volop. Het ziet er naar uit, dat het een mooie dag zal worden. In ieder geval beter dag dan gisteren.

De vogels fluiten volop. Waarschijnlijk denken zij hetzelfde over het weer als wij,

Het is klimmen en dalen, maar het lopen gaat goed.

Om 10.00 uur lopen we nog steeds door de bossen.

Jac belt om te informeren hoe het gaat. Hij is jaloers op ons. Hij vertelt, dat hij gisteren niet met Jolanda het Floris V pad is wezen wandelen, vanwege het slechte weer (de Watjes).

Om ca. 10.30 uur verlaten we de bossen en lopen tussen weilanden en stoppelvelden van maïs.

De markeringen zijn duidelijk en veelvuldig. Heerlijk om zo te kunnen lopen.

We lopen door het plaatsje Berleur. Het is maar een gehucht.

Na Berleur moeten we van de weg af en moeten via een smerig modderpad gaan dalen. Het is spekglad en gevaarlijk. Jef glijdt uit en valt half in de modder, maar de schade valt mee.

Na het modderpad gaan we verder tussen de weilanden naar Le Halleux.

Bij een kruising verlaten we de Via Mosana. We nemen

een kortere route. We willen naar Fraineux. Bij een T-splitsing vragen we een automobilist of we op de goede route lopen.

We komen in de plaats Mandrin. De automobilist heeft ons de verkeerde kant op gestuurd. Dit was niet de bedoeling.

Het is geen probleem. We gaan nu richting Villers le Temple. De afstand zal ongeveer gelijk zijn. Voor alle zekerheid vragen we onderweg nog een paar maal of we op de weg zijn. Het verloopt goed.

We komen bij een grote rotonde, "Quatres Bras" genaamd. We passeren de N63 en arriveren in Villers le Temple.

We drinken in een bar een lekkere warme chocomel en eten

een broodje kaas.

De barvrouw zegt, dat het nog ca. 13 kilometer is naar Huy.

We komen weer op de Via Mosana. We lopen nu gedeeltelijk over een asfaltweg.

Onderweg bel ik een B&B om een overnachting te regelen. Het lukt snel.

Om 16.15 uur lopen we Huy in.

We zijn vroeg. Daarom lopen we eerst naar de kerk, die op grote afstand te zien is. We lopen de stad door en komen bij de kerk, die vlakbij de Maas staat.

De kerk heet de Nôtre Dame. De kerk was oorspronkelijk Romaans. Hiervan zijn de crypte en de zuilen nog van over. Het huidige gebouw is Gotisch en dateert uit 1311. Het schip heeft erg hoge gewelven. De meeste ramen zijn ook van glas in lood.

Na de bezichtiging lopen we naar de B&B. De gastvrouw Adrienne spreekt ook goed Nederlands. Dat is erg gemakkelijk voor ons.

Na het douchen, lopen we naar de supermarkt. We kopen eten voor vanavond en voor morgen onderweg.

Na het eten schrijven we nog wat en om ca. 21.00 uur gaan we naar bed.

De voorspellingen voor morgen zijn niet best. Er wordt veel regen verwacht.

=====

Dag 4: donderdag 12 april 2012. Huy – Namen: 31 km

We vertrekken bij Desiree vóór 8 uur en lopen weer naar de Notre Dame en komen bij de Maas.

We komen vrij snel op het ravel, net buiten Huy.

We volgen vandaag de route langs de Maas. Deze route is ook bewegwijzerd.

Het is langs en op de Maas erg rustig. Er is weinig scheepvaart.

Het lopen op het asfalt gaat goed en langs de Maas zijn er weinig hoogteverschillen.

Het weer is wisselend. Als de zon schijnt is het heerlijk, maar bij bewolking is het fris.

We zien nagenoeg geen fietsers op het fietspad.

We passeren het plaatsje Gives.

We passeren een schutssluis in de Maas. Er liggen enkele boten te wachten om geschut te worden. Het hoogteverschil tussen de ene en de andere zijde van de sluis is ca. 2 meter.

De route langs de Maas is niet bijster interessant. We komen door geen enkel dorp. We lopen alleen langs de Maas. Aan de overzijde van het water staan veel fabrieken.

We passeren Ardenne.

Aan de overzijde van de Maas liggen oude steengroeven. De fabrieken werken nog steeds.

Waarschijnlijk komt het materiaal uit het achterland en wordt het verwerkt bij deze fabrieken.

Het verwerken bestaat in hoofdzaak uit het breken en malen van grof materiaal, zodat het geschikt is voor de bouw en wegenbouw. Het stuift soms heel erg en het breken of malen maakt veel lawaai.

Om ca. 12.00 uur begint het flink te regenen. We trekken onze poncho's aan. Als we zowat gereed zijn houdt het regenen weer op. We houden de poncho even aan tot we zeker weten, dat het niet weer gaat regenen.

We hebben nu ca. 17 kilometer afgelegd.

We lopen langs Sclayn.

In een bocht van de Maas vlak bij een brug gaan we op een bank zitten om wat te eten.

Aan het eind van de brug staat een bord met de naam van de plaats. Ik kan het niet lezen. Jef ook niet.

Ik vraag aan Jef of hij wil gaan kijken, zodat ik nog even kan rusten. Hij trapt er niet in. Hij is ook moe, zegt hij.

Ik loop de brug op en zie, dat het de plaats Namêche is. Dan hebben we nu 20 kilometer afgelegd.

Het is veel drukker geworden op de Maas. Er wordt zand en grind geladen in de schepen met grote kiepauto's, evenals gemalen en gebroken puin.

Als een vrachtauto zijn lading kiept in het schip, zie je niet, dat er wat bij komt.

We passeren Marche-Les-Dames aan de overzijde van de Maas. In 1934 maakte koning Albert I een dodelijke val van de Roche aux Corneilles in het massief Le Grand Bon Dieu. Hij was een fervent alpinist en ging vaak incognito klimmen in dit massief.

We passeren het plaatsje Jambes.

Om ca. 15.00 uur arriveren we in Namen.

We volgen de route richting centrum.

We hebben honger. In een cafetaria eten we een bordje frites met een snack. Dan hoeven we vanavond niet meer te eten.

Op een plein ligt een dronken zwerver buiten bewustzijn. De politie staat er bij, evenals een aantal andere dronken zwervers met het bierblikje in de hand. Even later horen we een ambulance rijden richting het plein.

We gaan naar het toeristenbureau. De juffrouw informeert naar overnachtingsplaatsen. We komen terecht bij een Ibishotel, niet ver van het toeristenbureau.

Na het douchen doen we de boodschappen en drinken koffie.

Om 19.30 uur zijn we weer in het hotel.

We kunnen hier de Nederlandse TV zenders ontvangen.

We kijken even naar het nieuws. De ministers zitten nog steeds in het Catshuis en er is nog volledige mediastilten.

Om 21.00 uur gaan we naar bed.

=====

Dag 5: vrijdag 13 april 2012. Namen – Dinant: 33 km.

We vertrekken om 7.30 uur. We willen tijdig de trein hebben in Dinant, want het is toch 3,5 uur reizen naar Etten-Leur.

We ontbijten niet in het hotel, omdat dit € 15,- kost per persoon. Dat is te gortig voor een arme pelgrim. We eten een broodje, dat we gisteren in de supermarkt hebben gekocht. We drinken wel koffie. Ook niet mis. Kosten € 3,50 per persoon.

Als we op pad gaan zijn we weer snel bij de Maas, die ons vandaag weer zal vergezellen. Deze route heet niet meer de Via Mosana, maar de Via Monastica. We hebben hier geen routebeschrijving van, maar dat is niet nodig, als we langs de Maas lopen.

Als we de route zouden volgen van de Via Monastica van Namen naar Dinant, zouden we vandaag 52 kilometer moeten lopen.

Het is vanmorgen mistig en daarom ook erg fris. Ik heb er met mijn kleding geen rekening mee gehouden. Ik had eigenlijk een trui onder mijn jas moeten aantrekken. Dan maar flink door stappen, dan word ik vanzelf wel warmer. Het is hier niet veel graden boven 0.

We lopen vandaag aan de andere zijde van de Maas. Dit doen we op advies van het personeel in het hotel. Toch is het niet veel anders dan gisteren aan de andere zijde van de Maas.

Het valt op, dat de scheepvaart laat op gang komt. Vóór 10.00 uur zie je praktisch geen scheepvaart en in de loop van de morgen begint het echt op gang te komen.

We kunnen zien, dat er aan de overzijde meer dorpen liggen dan aan de zijde, waar wij lopen. Het maakt eigenlijk niets uit, want als je langs de Maas loopt, kom je praktisch in geen dorp.

Om ca. 10.00 uur is het nog steeds mistig en behoorlijk koud.

We passeren weer een paar schutsluizen, waar de eerste schepen worden geschut.

Om ca. 10.45 uur vraag ik aan een paar mensen hoeveel kilometer het nog is naar Dinant. Zij zeggen, dat het nog ca. 15 kilometer is. Als dit klopt, valt het ons mee. Dan zijn we de helft al even gepasseerd.

De zon probeert zo nu en dan door de mist te komen, maar het blijft fris.

Het is langs de Maas nog steeds saai. Een rivier, die dan eens naar links gaat, dan weer naar rechts, dan weer rechtdoor. Die saaiheid zal waarschijnlijk vandaag niet meer veranderen.

Het leuke is wel de verschillende watervogels. Er zwemmen diverse watervogels, die je bij ons nauwelijks ziet. Aan de overzijde van de Maas zien we de plaats Yvoir. Volgens mij was deze vroeger een bekende plaats van het wielrennen. Ik denk, dat er ooit een wereldkampioenschap heeft plaats gevonden.

Een stuk verder lopen we langs Anhee.

Om ca. 12.00 uur vraag ik weer aan een paar mensen hoeveel kilometer het nog is naar Dinant. Zij zeggen, dat het nog ca. 5 kilometer is. Dan zouden we er zeker om 13.30 of 14.00 uur moeten kunnen zijn, afhankelijk van waar het station ligt in Dinant. Het weer is nu helemaal opgeklaard. De zon schijnt volop. De jassen gaan uit en we lopen in het shirt. Alleen is er een schrale wind. We lopen al een tijdje langs de spoorlijn. In de verte zien we de Citadel van Dinant al op een berg staan. Dan is het niet ver meer.

Om ruim 13.15 uur lopen we Dinant binnen.

Ik vraag aan mensen, waar het station staat. Het is niet ver weg. Het ligt nagenoeg aan de weg, die wij lopen.

Iets voor 13.30 zijn we op het station. We kopen kaartjes, maar kunnen net de trein van 13.30 uur niet halen. Nu moeten we een uur wachten op de volgende trein.

Ik haal een paar sandwiches in de buurt voor de treinreis.

We hebben seniorenkaartjes voor België. Bovendien is Jef nog geen 65 jaar. We moeten in Essen uitstappen en kaartjes kopen naar Etten-Leur.

Als we in Brussel uitstappen, kunnen we meteen in een andere trein stappen naar Nederland. Jef zit de hele reis op hete kolen, bang gecontroleerd te worden. De trein stopt niet in Essen.

Net voor Roosendaal komt een conducteur kaartjes knippen. We gaan naar de volgende coupé.

Mijn smoes, dat ik in Essen moest zijn, wordt geaccepteerd.

De conducteur krijgt het druk met een buitenlandse, die een weekendkaartje heeft. Ze moet € 27,- bijbetalen. De trein stopt in Roosendaal. Jef haalt opgelucht adem.

Om 18.00 uur arriveren we in Etten-Leur. Corrie haalt mij op, maar we gaan eerst even naar een Chinees restaurant om wat te eten.

Dit is weer het einde van de Via Mosana. Het ging goed en we kunnen ons gaan opmaken voor Ruta del Norte, waar we op 3 mei a.s. mee beginnen.

=====

Later zullen we hier het vervolg van de tocht naar Vezelay c.q. Saint Amand Montrond aan toevoegen. Deze willen we in 2013 gaan wandelen en is onze wandeling vanaf Amsterdam naar Santiago de Compostela c.q. Fisterra volbracht.

=====